

En smak av bittert och sött.

Björn Andergren har fräschat upp sig så gott han kan. Fredag eftermiddag och om en halvtimme ska de åka hem till Eskil Holmander för att äta en bit mat. Eskil är mån om att alla nya och gamla kunder ska känna sig speciella och uppskattade. Han tillhör den gamla skolan trots att han bara är strax över fyrtio. Själv är Björn inte så pigg på att åka dit igen. Eskils hem är perfekt, för perfekt, och hans fru Pernilla är som en del av inredningen, stel och tillrättalagd. Han har aldrig förstått vikten av att vara ett med hemmet. Själv bor han i en tvåa med kök men kunde lika gärna ha hyrt ett hotellrum. Han förstår inte heller varför Eskil insisterar på ännu en middag, Björn är numera en stadig kund och har inga planer på att byta leverantör. En bit mat, ett glas vin, lite prat om ditt och datt och sedan en taxi hem, värre fredagskvällar har han varit med om.

Pernilla öppnar dörren och de möts av ett stort leende och en ljuvlig doft av kött och vitlök.

- Välkommen Björn. Vad roligt att se dig igen. Hoppas du gillar vitlök.

- Tack så mycket Pernilla. Alltid lika trevligt att vara här och ja, jag gillar vitlök väldigt mycket. Det doftar ljuvligt.

Eskil räcker fram en galge och hostar till.

- Om det är något som Pernilla kan så är det laga mat. Men nu ska vi gå in och få oss lite till livs, eller hur Björn?

Pernilla fnittrar och tittar på sin man. Björn hör att hon viskar något till honom men kan inte höra vad. Eskils ögon blixtrar till. Det är en helt annan stämning än förra gången, mer avspänd. Ändå känner han hur det sticker till i magen. Instinkten varnar om fara men han har inte en aning om varför.

De blandade smörstekta svamparna på toast har en lite bitter smak men det friska vita vinet bryter av perfekt. Det kittlar på tungan på ett sätt han aldrig känt förut. Helstekt oxfilé med rödvinssås och vitlökskryddad potatisgratäng, grönsaker och ett välvalt rött vin fyller honom med värme och han slappnar av. Pernilla fnittrar och kuttrar mellan tuggorna och Eskil bara ler. Björn ler tillbaka. De pratar inte med varandra utan bara äter och dricker och njuter av värmen. När lingonparfaiten och den söta madeiran avnjutits ser Björn hur de levande ljusens skuggor rör sig till musiken. Han känner för att dansa vilket är konstigt. Han dansar inte och har aldrig haft lust till det heller. Som om Pernilla kan se vad han känner smyger hon upp och ber om lov. Eskil skrattar högt och klappar i händerna. Björn känner hur magen reagerar men han ställer sig lydigt upp och låter sig föras till mitten av rummet.

De dansar. Hon doftar mjukt blommigt och solvarmt. Han för undan hennes hår för att lukta på halsen. En orm med ett öga i gapet dinglar framför honom. Lustigt val av örhänge, tänker han. Han drar in hennes doft och sluter ögonen. Hon är varm. Hennes kropp är tryckt mot hans. Plötsligt vill han kyssa henne. Pressa in sin tunga i hennes mun. Hon viskar i hans öra. Han förstår inte vad hon säger. Du får. Sa hon att han fick? Vad får han? Kyssa mig. Kyss mig som du aldrig kysst någon förut. Björn försöker öppna ögonen men det går inte. Han försöker lösgöra sig från hennes famn men kan inte röra sig. Det enda han kan göra är att möta hennes läppar och kyssa henne. Hon smakar bittert och sött på samma gång. Händer smeker hans lår men det känns som bakifrån. Han märker hur Eskil trycker sig mot honom också. Magen knyter sig men han är fast i ett grepp som han inte kan ta sig ur.

En binär funktion, ettor och nollor, på och av som blinkers, så känner han sig. Lust att låta sig svepas med, olust för hela situationen och han börjar svettas.

- Känner du hur varm han är?

- Vi måste klä av honom. Svalka honom.

Deras röster är suddiga men han hör vad de säger. Han försöker säga att han vill gå men det kommer bara grymtanden ur munnen. Halsen känns tjock och torr.

- Försök inte prata. Det går inte.

- Nu ska du bara ta det lugnt. Vi tar hand om dig.

De klär av honom. Han kan inget göra än att stå kvar. Han känner allt men kan inte röra sig hur han än försöker. Inte ens ögonen går att öppna.

- Ju mer han kämpar emot desto starkare blir effekten. Detta är så häftigt. Har du kameran, älskling?

- Laddad och klar. Jag ska strax hämta den.

Ju mer han kämpar emot… Orden tränger in och magen stillar sig en aning. Om han slutar kämpa kanske greppet lossnar.

Tillsammans lägger de ner honom på mattan. Pernilla fnittrar och smeker hans lem.

- Vilken bamsing, eller hur?

- Jo, han är ganska stor.

- Här ligger du i lä minsann.

- Kanske det.

- Vadå kanske! Känn själv. Får jag?

- Du kan vänta.

- Jag vill inte vänta. Jag vill nu.

- Du får vänta.

- Snälla?

- Nej!

- Men varför ska du vara sån?

- Gå och hämta kameran nu.

- Hämta den själv.

Björn lyssnar inte längre. Allt är ettor och nollor och tvättmaskinsreläer som startar en 40º-tvätt utan förtvätt med ekonomiläget intryckt. Det är toppmatade maskiner och vanliga sidomatade för grövre tvättplagg och han känner inte ens när hon sätter sig grensle över honom och glider ner. Han fokuserar på den senaste modellen av torktumlare som går så tyst att det knappt märks att den är igång. Minnet av hans mamma som kramade honom hårt när han gav henne en ny tvättmaskin och lyssnade nickande när han förklarade alla funktionerna, väller över honom och han öppnar ögonen. Ljudet av hennes mangel när han var liten och känslan av spänning inför den enorma saken som gjorde lakanen helt skrynkefria sprider sig i kroppen. Björn ler och lyfter huvudet. Han ser Pernilla gnida sina bröstvårtor och känner hur han är djupt inne i henne. Hon är en nätt kvinna och han har inga problem att knuffa undan henne.

- Men…

Hon stirrar förvånat på honom. Han hör Eskil böka lite på ovanvåningen. Snabbt samlar han ihop sina kläder och klär på sig. När Eskil är på väg nerför trappan står Björn redan i hallen med skor och jacka på sig.

- Ja du Eskil, tack ska du för en annorlunda middag. Hälsa Pernilla att maten var utsökt och att hon smakar mer. Hon får gärna komma hem till mig så vi kan fortsätta men utan dig då för du tänder ärligt talat inte mig. Dessutom får jag för mig att du har en liten en och såna gillar inte jag. Tydligen föredrar din kvinna också en välfyllande sak. Nåja, som sagt… tack och god kväll. Och ja visst, vi hörs väl till veckan om den där rabatten du lovade mig. Halva priset på bassortimentet eller vad var det du sa?

Björn ringer efter en taxi. Han hör hur de skriker inne i huset. En sak har han lärt sig ikväll; aldrig mer smörstekta svampar med tungkittlarvin.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Erika H med Poeter.se id #9814 innehar upphovsrätten